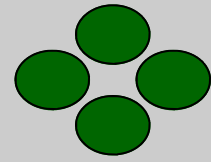

KrEUIZE

rondzendbraif

of

www.kreuzekeuze.nl

NUMMER 32

september
2011

verhoalen
gedichten
verskes
níjs

allènt
in
t Grunnegs

Vrij rond te sturen

noar elkenain

dij t lezen wil.

KREUZE nummer 32

6e joargang

redaksie:

Tekst: Bert Wijnholds

Opmaak: Henk de Weerd

Redaksieadres: Atensheerd 114
37 TE Groningen
tel. 050 8517804

Stroombraifkes:

bert@kreuzekeuze.nl

henk@kreuzekeuze.nl

Vrij rond te sturen; nait zo mor wat overnemen van schriefster/schriever

Op de webstee www.kreuzekeuze.nl
Kin je dizze en de veurege òfleverns vinden. Binnenhoalen en oetprinten kin doar ook.

Ook t NIJS wordt doar deurlopend biehouden.

As je wat veur dij rubriek hebben, stuur t mor noar ons tou.

KREUZE 33 komt oet begun november
Biedroagen kin j'opsturen tot
24 oktober 2011

INHOLD:

2

De fietse en de dood	3, 4
Erik van der Veen	
Vertèl mie	5
Anna de Vries– Maarhuis	
Belevenizzen mit de Kapitän.....	5, 6
Klaas van Zonneveld	
Gedichten	6
Joop Klompien	
Loat t (nait) zo wezen	6, 7
Roel Sanders	
Oardse riekdom t Lauwersmeer	7
Joop Klompien	
Vekaanzie	8
Roel Sanders	
Golden klompkes in Moaneschien	8, 9
Fennie F.G. Croeze-van Til	
Heuren, zain en zwiegen	10
Harbert Schutte	
Tieden veraandern	10, 11
George Petzinger	
Droad	11
Roel Sanders	
De dood van Vera Reker(10)	11, 12, 13
Jan Huttinga	
n Geluk bie n ongeluk	13, 14
George Petzinger	
Gedichten	15
Hillie Wildeveld	
n Pak Gierst	15, 16
Bé Kuipers	
Sietse op vekaanzie	16
Jan Sleumer	
Hoan en edelstain	17
Nane van der Molen	
Moatjes miemert over voetbal	17, 18
Bé	
Doe en ik	18
Cor Uildriks	
n Kween	18, 19
Willy Westerdiek	
Verschil	19
Nane van der Molen	
Gepke	19, 20
Jan Hoiting	
Slakken	20
Jan Blaauw	
Swienespul	20
Joyce Bodewes	
Vaaier doagen aan de wandel.....	21
Jan Blaauw	
Jehova	22
Cor Uildriks	
Nijmoods	23
Bert Wijnholds	
Gain ind of swet	23
Nane van der Molen	

De fietse en de dood

Fietsen en doodgaan, stief met mekoar verbonden, t noodlot uitdoagen. Wel zok n wielerven in t hooggebaargte uutzöcht, dut dat ook veur n gliddergladde öfdoalen, staingroes op de weg, rotsblokken dij omdele roegeln, vij dat vrij rondlopt, zwoar weer, n achterraddat dat hom vastloopt. Meedlieden mit n wielrenner dij n smak moakt is overbodeg, t heurt derbie.

Veureg joar heb k miezulf wies moakt mit t bouk 'Emotions', t leven in de wielrennerij, veur d'aiwegheid vastlegd deur Cor Vos. De titel van dit bouk drukt persies uut, woar t in de sport om gaat: Troagiek, liek veur de kop, ainvoud, passie en emootsie. Op bladziede honderddattien, n foto van Fabio Casartelli, Olympisch kampioen van Barcelona, nomen vot noa zien smak in de Ronde van Fraankrijk, hai is aan t doodgaan. Je willen nait kieken, mor toch dou je dat. Hai ligt in n knoedeltje as n ongeborn kind, ogen dicht, n stroom van blood lopt over t wegdek.

Wanhoop, paniek en euvelmoud bie de lu van d'ambelaanze, in n fractie van n sekonde vastlegd. Prachtege foto, staarven in t harnas, hai haar gain helm op, heb k zulf ook nooit, zo'n ding jeukt en dut aldernoarst. Bewust?

De dood, ik wait woar zien honk is, t UMCG in Stad. Waarme, laange gaangen, hoge muren, glimmend linoleum, slaangen, meters, pompies, de lucht van lysol, aaltied optimistische verpleegkundegen. Mien voader krigt chemotherapie, zaikte van Hodgkin, k zit aan de ziedkaande van zien berre, kiek om mie tou, zai witbekte gezichten en holle waangen. t Swait brekt mie aan ale kanten uut, wil schraiven, hol mie groot. Mien voader kikt mie laggend aan, hai zugt dat ik t te kwoad krieg. 'Goa mor in de wachtkoamer zitten', klinkt as n verlözzen. t Stoultje in de wachtkoamer dat mor n minne zit het, vuilt inain lekker aan, uren verstrieken, lees n

hap en n snap in t Algemeen Dagblad. Mien oog vaalt op n artikel van Hugo Borst, verstandhouden tussen voaders en zeuns van ale kaanten bekeken: Vranterghaid, aargenis, laifde, respekt, stieve koppen. k Vuil mie waik worden, op d'achtergrond heur ik: 'Gaaist mit, bin kloar'.

Op de Passo del Mortirolo staat n gedenktaiken veur Marco Pantani. Troagisch uut de tied kommen, doping haar zien hazzens zo beschoadegd, dat e gain onderschaaid moaken kon tussen fantezie en waarkelkhaid. Wat is mien waarkelkhaid? Woarom bin ik baange veur de dood van mien voader? Woarom tor ik zien negenteg kilo aaltied mit in n beklimmen? Bin ik wel baange veur de dood van mien voader? Op de vlucht veur ain en aander onder ogen zain? Mien waarkelkhaid is n gebeurtenis in mien bongeljoaren, dij al sikkom datteg joar vret en woekert onder mien schedeldak. n Gebeurtenis mit twij kaanten, n goie en n minne. t Muit mie vrezelk benoam, omreden k nou zulf voader. De 'Grunnegse nuchterhaid' dij aingoal vannijs bovenkomt, is joarenlaank n belemmern west om mien echte gevuilens zain te loaten. Mie ducht dat de 'Grunnegse nuchterhaid', n pazzipant van angst is. Angst om joen voader te vertellen dat joe t spiet, dat je van hom holden, dat je groots op hom binnen.

Mien voader, der komt hom gain klacht over de lippen, zaikte van Bechterew, zaikte van Hodgkin, kunstknije, houstend en proestend deur t leven. As je vroagen noar zien gezondheid, t gaat aaltied goud. In mien beleven haar ik n voader dij aaltied aan t waark was, vakman van d'olle stimpel, veul prieszen kregen, soavends noa t waark de schure in. Mien voader haar aaltied twij waarkgevers, Jan Niemeyer en 'Beun de Hoas'. Van emootsie haar mien pa gain benul, n leven van waarken, eten, verplicht VARA kieken, sloopen.

De geboorte van mien kinder, k zai inain n aander voader, mien voader het ook emootsies, mien voader kin ook schraiven. Nou zai k inain, mien kerakter en zienent, ze lieken op mekoar. Vrouger mit n zekere öfkeer ontkind, vandoage de dag tot inkeer kommen. Dezulfde keraktertrekken, dezulfde kuren en knepen, maaljoagerij. Allaine t gemak, woar mien voader mit deur t leven zweeft, geldt nait veur mie. Zunde, dat haar

ales wat droagelker moaken kind.
 Baange veur de dood? Der binnen twij dingen zeker in t leven: Mit n bontkroage in de nekke, t leven in, mit de neuze omhoog, t leven uut. Angst? Dat is wegdoeken, bongeljoaren bruken as excuus veur kört van kop wezen, t was n periode van overleven. Ain abbedoedas het mie taikend veur t leven, mout der kloar mit worden, t blijft in mien heufd dommeln. t Komt voak bovendrieven as ik der in mien sport tegen bokjen mout. Pergrammoa's, films, bouken mit as onderwaarp 'voader en zeun reloatsies', aaltied kieken en lezen. k Moak mie klaain en nuzzel mie in mien lekkere stoule, rode buusdouk derbie, hol mien rechterhaand tegen de ziedkaande van mien gezicht. Mien ogen worden rood en wotterg, de strödde stoitert mie in d'haals. Neem mie aaltied veur om nait janken te goan, duurt voak nait langer as n menuut of wat. Janken dou je voak van verdrait, ik jank van bliedschop, omreden ik besef da'k op mien voader liek. Voader, mien woardenen is groot, houstoe in t leven staaist, dien laifde veur mien zeuns, houstoe mit dien zaikte omgaaist. Toch ain ding, de negenteg kilo dij bie t baargbeklimmen aaltied op mien rugge zit, begunt zwoar te worden. Ik wil allaine de baargen deur! Besloet om te demarreren, demarreren op pepier. Òfstappen ol, goa n schier stee veur die zuiken op de Passo dello Stelvio, de baarge van alle baargen. Zit, huver en genotter.

In gedachten fiets ik noar boven tou, heb veur mien voader n prachteg mooi plekkie vonden in bocht elven. In zien bekinde holden 'hangt' e in d'schare, op n rotse dij deur erosie aantast is en hom paast as n boer zien klompen. t Slingernde asfaalt noar de top ligt binnen zien blikveld. Mien voader kikt tevreden, kaaugt en et mit zörge n appeltje dij e handeg schild en in vaar gelieke stukies verdaild het. In n roes ram k de Passo dello Stelvio op, heb nog nooit op dizze me-naaier klommen. Ontspannend, berustend, liggoam en geest in belans, en ik dink nait aan de dood.

Bie ieder pedoalslag lieken de kleuren van d'omgeven te vervoagen, mien wins komt uut: De wereld gaat op zwaartwit. t Begunt hard te snijen, stainslag op de weg, windkracht vieve, carbon veraandert in staal. Coppi, Bartali en Bobet rieden langes, n blik

van aha! doar hest hom. Perbaaier aan te klampen, bongel aan t elestiek, wins noar vrouger herleeft. De leste meters, mien helden uut t verleden rieden deur. De winkeltjes mit miskulde souvernirs binnen dicht, lewaaierege motorrieders in spanze pakken bestoan nait, gain kroampies mit verbrande broadworsten, bölkende Italioanse fietsfenoaten binnen spoorloos. De Passo dello Stelvio is veur mie allaine, 'Riekt de Eerste', de keunek van t Otlermassief.

t Blijft noodweer, snij, hoagel, wind, taaistern mien beswait liggoam. Mien supernijmoods fietsgoud, mit zörge uitkozen, is sjombenat, k wor kold, verlaang noar n dreuge boksem, hansen en n windjack. Nog ain keer omkieken, allaine bocht elven ligt in de zonne te blinken. Vrumd, t is de plek woar ik 'Snelle Henkie' parkeerd haar, hai liekt wel oplöst in de lucht.

't Noadje van de kouze', n lastege aigenschap, ik besloet weerom te rieden. Rieden? Huvernd, glibbernd, klunend, perbaaier ik n vaailig spoor te vinden op n besnijd, iezege wegdek. 'Holiday on Ice' op de racefietse, bin benijd noar de beoordailen van mien fietsbewegens. Windkracht vieve in de roge, tiedens n beklimmen n gelukzoaleg verlaangen, nou n duvelse vluik. Mien roadens verlaizen ketakt mit t gladde asfaalt, valend en gliedend kom ik bie bocht elven.

Op t stee woar e zat liggen vaar dingen: n Rode buusdouk, n deusie pepermunten, n Zwitsers mes en n voal, versleten petje. De vaar onmisboare bullen van mien voader, in de snij verdwienen langzaam de òfdrukken van zien klompen. De 'Niagara Wooterval' welt op in mien ogen, heldere troanen sputteren uut mekoar op n rotsblok.

Daankboarheid, verdrait, gemis, ongeleuf, strieden om mien gemoud. k Glimlag, zet mien fietse tegen n basaltblok, dat daint as vangrail. Kiek op mien allozie, drij uur in de middeg, allaine t koppie thee ontbrekt. n Kop thee mit mien voader, t Nijsblad derbie, soamen zwiegen, Radio Noord op d'achtergrond. Allaine ainvoud telt, pure ainvoud. Ik goa t mizzen.

Erik van der Veen

vertèl mie

vertèl mie ais
woar mout k
hìn mit mien
dreumen?

vertèl mie ais
woar mout k
hìn mit veul
proaterij?

vertèl mie ais
wat mout k
doun mit mien
dink?

vertèl mie ais
n waitenschop
dij k nait
waiten wil

vertèl mie mor
haildaal niks
omheuren
huift nait.

Anna de Vries-Maarhuis

Belevenissen mit de Kapitän.....

k Zol der nog even op trogge kommen....
In t veurege verhaal konden ie lezen, hou as
k aan de Kaptein kommen bin. Nou t ain en
aander tussendeur, en doarnoa de leste: t
oafschaid.....

As wie t aits wachten konden, smoandags,
din gingen wie geern richten t Damsterdaip
in Stad, noar d'automaart.

Mien kammeroad haar n olle Austin kocht
van Pijp oet Boertang. Omdat e nait aan de
proat te kriegen was, en mien kammeroad
doar nogal nusteg over was, zol Pijp hom dij
moandagoavond trogge nemen en perbaai-
ern om hom in Stad te slieten. Mien kam-

meroad zol zien betoalde geld din trogge
kriegen. Berend haar mit veul muite t ding
aan de proat kregen en Pijp zol hom rieden.
“Gas geven blieven! As e die oafslagt, lopt e
nooit weer!”

“Ie kommen achter mie aan hé?”, ruip Pijp
oet t openstoande roampie. “As e mie stoan
let, reken ik op joe!”

“Aal op stee”, ruip Bé en wie sprongen in t
aander ol ding, woaras Pijp mit kommen
was. Nog veur Zuudbrouk zagen wie Pijp al
in de baarm van de weg stoan te zwaaien.
“Hest n stok taauw?” vruig Bé.

“Nee, mor meschain kinst hom wel drok-
ken?” kwam nogal benaauwderg oet Pijp
zien strödde....

“Schoade veur die!” zee Bé en stapde in
zien grode Ford Custom.

“As dat mor goud komt”, was os reaksie....

“Dat leuven ie toch nait? Veurdats wie in Stad
binnen zit k in zien kovver!”, lagde Bé. En n
lol dat wie haren! Noa n poar kilometer, rol-
de t bumper over t stroate en even loater
zwaaide Pijp nogal hefteg mit zien linke-
raarm, dat e stoppen wol!

“En nou?”, ruip Bé.

“Wacht mor even”, antwoordde Pijp en
sprong over t sloot richten n kwekerij. n Zet-
je loater kwam e trogge mit n laank stok
taauw.

“Dat liekt mie nait veul beter as dien ol
brakje’ gaf Be hom te kinnen.

„Staark genogt’ was Pijp zien mainen. De
custom der veur, taauw der tussen en doar
scheet t weer hin....

In opdracht van Pijp reden wie rusteg de
maart op en dou hai docht, dat e woaraar-
gens n steegie vinden kon, trapde op rem
en draaide wat noar rechts om hom tussen
d'aander ol rommel te stallen. Zien taktiek
was, dat kooplu din nait zain konden, dat e
sleept worren was! Veur de Custom was
ook al gauw n steegie vonden en noa hier
en doar wat snuustern

zagen wie Pijp bie n ol Renaultje stoan.

“k Stoa veur de gebreken”, was zien proatje
en.... inderdoad, hai ston an veurkaante!

“t Austinnechie al kwiet?”, wol Bé waiten.

“Joa, en ook nog schier aan verdaind”. Lo-
ater vertelde hai ons, dat e der n
poar ‚redelke’ akku’s in zet haar veur n vlöt-
tere verkoop.

Onderweegs noar hoes kwam de geld-
buudel teverschien en vertelde hai ons, dat

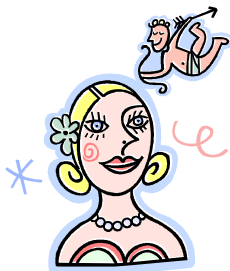
e dij oavend 9 auto's verhandeld haar en der 100 gulden beter van worden was.

"k Leuf, dat k aander weke weer goa", zee ik.

"Din wil k perbaaiern of k de Kapitän verpat-sen kin." Jongs wazzen ter nait mit aains, mor beloofden wel weer mit te goan.

"De mazzel en tot aander weke' was t oaf-schaid in Scheemde.

Klaas van Zonneveld

Stoapel

Heur moeke zee

Wicht, wees toch wiezer.

Wat dust toch

Mit zo'n zunege kniezer.

Mor t wichtje zee nou en...

le waiten toch

Dat k stoapel op hom bin?

Joop Klompjen

Laifde

As n grinsloos verlangen

Op zuik noar n oetweg

len laifde veur t leven

Blift het n kommen en goan

Voak mor veur even

Is t n kleurriek bestoan

Joop Klompjen

Lopen

Wadlopen!

Wat, lopen?

Joop Klompjen

Loat t (nait) zo wezen

Leste tied is t ja onnuur. k Kreeg der onbestendeg gevuil van in buuk. Kraanten stoan boornstevol mit allerhaande verhoalen over ons in 2000 zo bejubelde euro. Aalsmor meer laanden mozzen zo neudeg dailen in ons vreugd. Gulden verdween in rad tempo op t pepier- en muntkerkhof. Oetwozzen kregen n set muntgeld om wegwies te worren in eurolaand.

Riek en aarm mogten zoch alliekewel schoedeln aan rieke eurotoavel. t Gelok kon ja nait op! Guldens kwammen in t vergeetboek, al rekende mennegain stiekom wel ains weeromme. t Levent wer n stok duurder, mor t zel wel goud komen, dochten wie onge-aard.

Noa ongedochte kripsie, dij oet Amerikoa overwaaide en finansiële terugvaal en noodzoakelke bezunens, vuilen n poar septiele bruiers om. Ierlaand kreeg mit pien en muite boudel weer op glee.

Griekenlaand was twijde dij haanden ophuil.

Doar was aans gain zaalf aan te strieken. t

Volk vuilde zoch joarenlaank bedrogen deur

bestuurders, dij eerstens aan aigen knibbe

dochten. Wel mout t geld doarzoot aanzu-

vern? Juustem! Eurolaanden van t eerste

uur.

Nou ok Itoalië, Portugal en Spanje heur re-kens opmoaken en miljarden tekört kommen, maggen rieke laanden weer touspringen.

Hou laank blift geldstroom open, veur en

aleer onze aigen schatkist t loodje legd? Wat

beurt der din? Kriegen we onze haarde gul-

den trogge, of goan we mit nkander aan d'a-

ppelladde. Man, man wat n spul! Wazzen we

mit n koppel rieke laanden mor nait aan euro

goan. Ons deur Kok en Zalm zo prezen euro

wer stoareg aan n neuro, zeuro of zölfs n

treuro!

Noakomende vrakke dailnemers mouten we

mit mekoar oet pudde slorren, of we t groag

doun of nait. Of kinnen we nog weerom? As

we goie 'Puutholders' leuven maggen, is

zokswat nait meer wenselk en meugelk. k

Bin slim benijd, wanner we mit haandenvol

euro's doch nog mit lege haanden stoan.

Wel helpt ons din oet prудde?

Huiven we din allinneg bedroagen mor weer

te dailen deur twij komma twij en n bedie, of

worren onze bezittens in toukomst meer as

halveerd? Of binnen sinten, hoezen

en gebaauwen plotsklaps gain eurostuver
meer weerd? Harregat, doar mout k ja nait
aan denken! Kinnen we din mit nkander op
hongerkaambe?

Is t pepiergeld riep veur t hoezie? Bloots
handzoam om t gat of te vegen? Of mouten
we ons zoer verdainde spoarsinten kuutje-
buten veur n stoetje haard gold. Vandoage
kostte n kilo gold ja al n dikke zesendatteg-
honderd euro's.

Aal goud, mor woar mout je dij zwoare kloe-
ten loaten? As je wat neudeg hebben, kin je
der din n stokske ofschrappen, of kriegien
we van baank doarop wat krediet?

t Zel onze tied wel oetzitten, mor onze kin-
der en klaaikinder binnen dommee pineut. t
Liek verdikkemie wel of inde der tied der
aan komt voamen.

k Wens Puutholders en kezorten n haile bult
wieshaid en n oetzunderlek stel hazzens
tou!

Roel Sanders

Oardse riekdom t Lauwersmeer

t Was laifde op t eerste gezicht.
Dij rust en roemte, dat heldere licht.
Laangs woaterkaant het golvend rait.
As t goldblond hoar van n jonge maid.
k Vuil mie daar zo vrij as n kiend.
Dreum weg ien wolken, speul mit de wiend.
k Bin aal mien zörgn doar zo mor kwiet.
k Heb ook gain nootsie meer van tied.
t Gras, de bloumn en de stroeken.
k Vin alles doar veul vrizzer roeken.
Zodounde zeg 'k het nog mor n keer.
Mien riekdom, dat is t Lauwersmeer!

Joop Klompjen

Henk de Weerd

Vekaanzie

Zun, wat zaand en n waarme zee,
doarmit is elk mens ja dik tevree.
Zowel klaain as groot kin zok hier vermoaken,
zunder aalweg in de stress te roaken.

Je huren n hoeske, caravan of tint,
bouken n raaize, as je nait kieken op n sint.
As joe nait op klaaintjes huiven te letten,
kinnen je nuver oet vouten en baargen verzetten.

Ontbrekt t joe aan geld of goie moudveren,
loop je aiveg mit bezörgde snoet rond te beren.
Bedenk din, dat woar joe ok stoan te proaten,
je naargens makkelk joen aksies achter loaten.

Overaal heb je t gedenk en verstaand ree,
dij verdwienen ok nait zomor aan zee.
Hol zo aaid kop en liggoam koul
dat veurdöt n bult gedou.

Zit vekaanzie der ains weer op,
din is zoks nog gain grode strop.
Stoomverzainen is ja weer oplaaden,
en dat is ok nait te versmoaden.

n Joar is aans zo weer over en oet,
en trekken der weer n poar weke tussonoet.
Plannen kin je dammeet weer volop moaken,
hou j'aandern en joezulf kinnen goan vermoaken.

Roel Sanders

Golden klompkes in Moaneschien

t Was sikkom n uur of zeuven, op n deurde-
weekse dag, dat ol Rainder wakker wer van
n zunnestroaltje, dij net tussen t sloapkoa-
mergerdien en t roamkezien noar binnen
floekte en hom in neus kriebelde. Hai mos
der geliek van proesten, drij moal nog wel.
“Drij doagen schier weer”, mompelde Rain-
der, terwiel hai in n grode rooie buusdouk
zien neus snoot. Schier weer, nou dát mog
ook wel, want t haar aal wekenlaank niks
aans doan as regen. Net of der gain ènd
aan kwam, regenbak achter thoes ston aan
nek tou vol wotter. Mor vandoag leek t wel,
of der veraandern op komst was. Hai schoof
gerdienen n èndje open en zun luit zien
stroalen noar binnen glippen en muik t klai-
ne triesterge koamertje wat vrundelker.
Rainder wreef zuk in ogen, goapte en luip
noar wasbak tou om zuk te scheren. Dat
dee hai nog aaltied net zo as vrouger, toun
zien Laifke nog leefde, mit scheerzaip,
kwast en n scheermeske. Rainder keek noar
t grode petret van Laifke, dat boven zien ber
hing. Zun teuverde golden vlamkes in heur
ogen. Rainder mos der even om glimlagen,
hai miste heur nog ale doagen en sums
dreumde hai van heur. Vannacht nog, hai
was heur tegenkommen bie dikke boom aan
t bosmeer, n hail ènd wiederop. Zai druig n
laank wit klaid en stak heur haand noar hom
oet. Mor net toun hai heur haand vastgrie-
pen wol, was dreum veurbie. Dat midde
hom zo, want hai haar groag eefkes mit
heur proaten wilt. Rainder ging zuk wassen
en aanklaiden, doarnoa muik hai zuk n kop
waarme melk en dee zuk tegoud aan n plak
stoet mit roggebroad. Toun nog eefkes noar
t kleinste koamertje en Rainder was kloar
veur de dag. Hai dee zien schierste houd
op, ain mit n grode veer, Rainder was vrou-
ger boswachter west, en trok toun zien jas
en klompkes aan. Minsen oet dörp mozen
aaltied lagen om zien klompkes, want dij
zagen der n beetje vrumd oet. Rainder haar

heur goldkleureg vaarfd mit twij gruine vleugeltjes der op. As zai aan hom vruigen woarom hai dat doan haar, zee hai aaltied: "Nou minsen, gruin is kleur van hoop, en k hoop dat k nog ais vlaigen goa, dat liekt mie zo machteg mooi."

"Vrouger, as leutje jong, wol k dat ook aal groag en mien pa, dij n haile kurendriever was, zee toun tegen mie: "Jong, vaarf dien klompkes mor in kleur van moan en as t volle moan is goast mor op toen stoan, meschain dastoe din mit vlaigen kinst op n moanestrol." Joa, joa, mien pa was mie der ain, mor k heb zien road nait in wind sloagen en aal het t niks oethoald, ik zeg joe, geduld is n schone zaak." Minsen gnivvelden din mor wat noar mekoar en hoalden heur scholders op, zai vonden hom mor n vrumd mannetje, dij aal joarenlaank zien klompkes vaarfd. Hai trok zuk doar niks van aan, was mor wát blied mit zien klompkes. Rainder dee deur achter zuk dicht en begon aan zien ommetje, dat was ale mörgens vaaste prik. Hai snoof roek op van gele theerozen dij onder t keukenroam bluiden en aaide n grieze zwaarfkat over kop, dij op raand van regenbak zat te knipogen noar zun. Laangs zien padje bluiden oranje goldjebloumen en tudeltoantjes, woartussen hommels aal weer op zuik waren noar hunneg. Der schoot n leutje knientje vlak veur zien vouten laangs, richten bospad, t kwettern van vogels muik hom bliede vanbinnen, in verte heurde hai n koekoek. Her en der hingen nog wat daauwdruppels, als grode perels, aan grassprietten laangs slootkaant, waar rooie kloaver, peerdebloumen en kamille bluiden, dat n laive lust was. 'Dit mos Laifke nou ais zain', docht Rainder, vrouger gingen zai soam voak bloumen plukken. Rainder kuierde rusteg deur, tot hai bie t bosmeer aankwam, waar hai ging oetpoesten bie dikke boom, waar hai snaachts nog van dreumd haar. Klompkes zette hai noast zuk neer, want hai haar slim muide vouten kregen. t Grode meer leek, nou zun der op scheen, net n grode glimmende spaigel, waar omtou veul keeskebloumen stonden te pronken in zun. n Groep wilde eenden streek neer op t wotter en snoaterden t oet. n Tiedje loater zag hai tussen t raait, dat vol ston mit broene pommels, n raaiger, doodstil stoan, te wachten op n prooike. t Wer stoareg aan waarmer en Rainder ging wat onderoet haangen, maank t hoge gras, tegen boom-

stam aan en luusterde noar t gezoem van bijen en t gekwaak van kikkers. Wat verdwoalde koolwitjes dwarrelden rond zien heufd en vlogen wieder richten t raait. Rainder keek heur noa, 'vlaigen das machteg', docht hai. Boslucht muik hom soesderg en ogen werden hom zwoar. n Tiedje loater heurde hai n roesend geluud en zag tot zien grode verboazen wat lichts op hom ofkommen. Toun hai goud keek, zag hai dat t zien Laifke was en net as in dreum, druig zai n laank wit klaid, vol golden droadjes leek t wel. Rainder haar ogen as theeschurrels en vruig: "Wat komst doe hier doun?"

"k Wil mit die vlaigen", zee Laifke mit n stroalend gezicht.

"Vlaigen... mit mie...mor dat kin k joa hailendaal nait", zee Rainder.

"Dat dut der nait tou", zee Laifke, "hol mien haand mor vaast, din gaat t vanzulf."

"k Wil groag vlaigen mor kin t nait wachten tot mörgen", zee Rainder, "want k bin slim muide."

"Muideghaid is zo veurbie". zee Laifke, "goa nou mor mit."

"Eefkes mien klompkes aan doun", zee Rainder en ging muidzoam stoan.

"Dij hest doe nait neudeg, mien laive jong", zee Laifke, "kom nou mor."

Rainder keek heur vroagend aan, mor Laifke nam hom bie haand en soam vlogen zai vot. Rainder kon zien ogen nait leuven, hai...Rainder...vloog! 'Dit mozzen minsen oet dörp zain', docht hai. t Meer en dikke boom verdwenen oet zicht, zai vlogen over zien hoeske en Rainder ruip: "Laifke hier mouten wie landen, hier is ons hoeske."

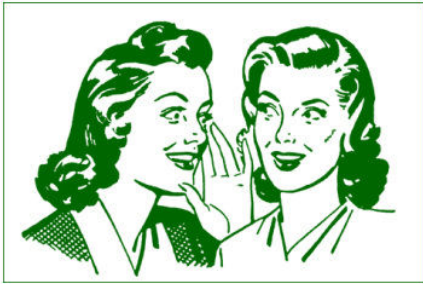
"Nee", zee Laifke, "wie mouten nog wieder."

"Nog wieder", zee Rainder, "woar noar tou?"

"Wie goan doar hìn, waar zun aiweg veur ons schient", zee Laifke en toun zai hom aankeek, was t of zun wéér vlamkes teuverde in heur ogen. Der ging n wonderliek en vredege gevuil deur Rainder hìn en hai vuilde dat t goud was.

Soavends loat, rond middernacht, vond n jonge boswachter ol Rainder, onder dikke boom bie t meer. Hai lag doar zó vredege, mit n glimlaag om zien mond en noast hom in t gras, stonden zien golden klompkes in moaneschien!

Fennie F.G.Croeze-van Til

Heuren, zain en zwiegen,

Al is der nog zoveul te beleven
want zo nou en din heurst wel ains wat
ast dien oren tenminnent goud open hest
toch is t proatje mainstied slim overdreven
en slagst geroddel mor weer veur t gat
want proatjesmoaker het der nait bie west,

Oardeg anders wordt din bie t zain
en kinst asmits diin ogen nait leuven
het brengt de tied mit zuk mit
vlinders, dij vannijs weer willen oetvlaigen
zo is n mens nou ainmoal nait van stain
ook al hebben zai ze aal zeuven
binnen der meer kleuren den swaart/wit
en doar kin gain mens om laigen,

Zo dut de ain veulste veul proaten
en n aander wait t weer van heuren zeggen
kin mit muite t zwiegen din ook nait loaten
loat stoan, t vannijs n aander oet te leggen,

Zai zollen din ook beter kinnen zwiegen
waiten t rechte der immers toch nait van
en om der gain gedonder mit te kriegen
is mondje dicht nait zo'n verkeerde plan,

En toch duurt t leste nijs mor drij doagen
din is t even weer moeskestil
goud nijs stait nou ainmoal nait in riegen
tot dat de ain of d'aander zug dut ofvroagen
is dit nou aiglieks wel wa'k wil?
we zall n heuren, zain en zwiegen.

Harbert schutte

Tieden veraandern!

Kin je joe t nog heugen ? Ik bedoul t veur-
joar. t Veurjoar van 2011....

Begun april zaten wie op camping al in de
stroalende zonne. t Was 30 groaden en t
leek wel hoogzummer.

Zo bleef t n haile tied, totdat de klad der in
kwam....

t Begon aalmoal mit dat slechte nijs oet
Griekenlaand. Dij lu haren volgens deskun-
degen boudel goud aanbranden loaten en
nou mouten wie doar blikboar aan mit be-
toalen....

"Dat gait ons dus n bult geld kosten", zeg-
gen pezzimisten.

"Ach t zol mie wat", zeggen optimisten.

t Weer is hier op dit moment net zo goud as
in Griekenlaand, dus woar zollen wie ons
drok over moaken....

Totdat in t weer ook de klad kwam!

Nou is t in tussentied augustus....

Europa is van slag...

Amerikoa is van slag...

moar t slimste is: t weer is ook hailendaal
van slag!

Wie binnen van camping of vlucht...en zitten
nou thoes achter t glas.

t Is drok in stad....t Is hier zwaart van auto's
en t wemelt van parreplu's !

Mensen willen toch wat....t Is uutindelik wel
vekaanztied !. Zo laank minsen nog wat te
besteden hebben, willen ze der even oet.
En Prinsjesdag mout nog kommen... Moak
de borst moar nat. Dat is dus gain kunst mit
aal dij regen!. n Mins zol der ja depressief
van worden kinnen, as je der aanleg veur
hebben....!

Is der din hailendaal gain lichtpuntje in de
vèrte? Zeker wel, as je t mor zain willen!
Leuf mie nou mor overaal is n oplözzen
veur. Ook dizze sombere tied gait weer
veurbie...

"En" .., zol de pezzimist mie vroagen,

“woaruut moakst doe dat din wel op, as ik vroagen mag ?”

Nou, kiek mor es noar t jonkvolk. Dij lopen hier laggend en giebelnd veurbie onder grote parreplu”s en hebben bèst nog n euro te verteren veur n ijsco bie “Lilly’s IJssalon”.

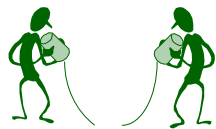
Zai loaten alle sores aan zok veurbie goan...., en zo heurt het ook !

De jeugd het de toukkomst! t Komt aalmoal wel weer goud....Dat hebben wie in ons leven toch ook al zo voak mitmoakt, of nait din ?

Onthol dit: De wereld draait deur....Wie mouten oppazen, dat wie kop der veur holden en nait deurdraaien!

Aankommen winter zucht ter er al weer hail anders oet !!!.

George Petzinger

Droad

n Verbroken droad
dij piene vuilt aarger
as elk aander
soort verdraait!

Roel Sanders

De dood van Vera Reker – dail 10

Vervolgverhaal van Jan Huttinga

“Wie hebben ook niks. Ik haar n stille hoop, dat e zok mit zien haalfdoene kop en koater van hier tot Tokio, wel wat verroaden zol. Mor hai is om Leerms kommen. Hai is knoeterhaard.”

Philip Bakker luip mit n stoer gezicht veurbie en haar Mastland op sleeptauw. Ester en Dubbeldam gingen n stap opzied.

“Dou de man wel boeien aan. Hai is vluchtgevoarlek.”

Philip knikte stom. Rio Mastland was te lam-lendeg om te reageren.

“Ik wil ais kieken, hou ofdat t mit mien Duuts is”, zee Dubbeldam. Hai luip noar zien buro en begon te bellen, eerst mit Almelo en dou mit Nordhorn. Ester Edens draaide zok van hom vot, dou e Duuts begon te kwedeln. Dat ging hom goud smui òf. Ester bekeek nog n keer ale liesten van personeel en bewoners. Ook de wachtliet. Ze kreeg der gain gevuil bie. Der was niks wat heur alarmeerde of dat roare gevuil gaf, wat ze sums neudeg haar om mit male meneuvels te begunnen. Meneuvels waardat Dubbeldam sums niks van begreep, mor dij sums n deurbroak tot gevolg hadden. Ze kon gain biet kriegen op dizze zoak.

Dubbeldam legde op. Hai kraabde zok op kop.

“Wie worden nog beld deur Nordhorn, mor der was naargens n congres of zukswat in dij streken. Zeker nait van chef-koks.”

“Hm, meneer de maestro dut ons bie t bokje’, sneerde Ester.

“Woarom was e doar den?’, vruig Dubbeldam zo in t algemeen. Ester trok scholders op.

“Meschains het e doar wel verkeern. Woarom bellen ze den nog? Wie hebben toch aal antwoord?”

“Dat waistoe ook wel... Deutsche Gründlichkeit.”

Ester grinnikte en gloop weer mit ain oog noar wachtlieft van Olderman State. "Wie mouten terug noar t begun. Ik word tiepelzinneg van dizze zoak. Wie zain wat nait. Wie mouten daiper groaven. Doe gaaist haardop noamen van dizze liest opnuimen en den kieken we of der iets is. Op t gevuil òfgoan. t Minste of geringste votdoalek zegen. Geft nait hou onneuzel." De rest van de tied ging op aan onneuzel gedou. Vos luip binnen, ston te kieken en luustern en luip der weer oet. Flipje duurde niks meer te zegen. Pas dou de schoonmoakers weg waren, keken ze mekoar aan. "Niks", zee Dubbeldam. Hai schudde wat mit kop. 'Nee, niks', zuchtte Ester en trok n krul in der neus.

Aanderdoags zaten ze mit kovvie bie toavel in kantine. Ze kregen der n sik van. Aander waark bleef liggen. t Schoot nait op. "Wie goan der blindelings veureerst van oet, dat t aine is oet de waarkkring van Vera Reker. Mor wel zegt dat dat zo is." "Joa, mor wel stapt nou snachts in bejoardensintrum in en haauwt aine achter in nek. En... lopt weer weg. Das toch onneuzel." "Der is n mini-disc speuler poter", begon Ester. Dubbeldam gromde en ruirde zien kovvie. "Doar leuf k niks van", zee e gedachtenloos. "Ik ook nait." Flipje kwam binnen en keek de kantine rond. Hai stak zien vinger op en luip votdoalek noar heur tou. "Der is beld oet Nordhorn. Doar was tot in d'omtrek niks loos, allinneg wat gesodemierter mit Rechts." Dubbeldam en Edens keken op. Dubbeldam ging der bie stoan. "Hou rechts?" "Nou waist wel, van dij koalkoppen mit bomberjaskes aan, dij n hekel hebben aan de gekleurde medemins." "Hm, Mastland het n koale kop." "Mor wel weer n snor", zee Ester der gaauw achteraan. Ze slenterden weerom noar de koamer. Op n groot bord haar Ester noamen schreven en foto's plakt van de zoak Vera Reker. Baaident gingen der veur stoan te koekeloeren. "Wel van de bewoners het n letter B in zien initioalen?", zee Ester Edens. "Wat doun we mit Barbara Vink?", zee ze der vot achter-

aan. "Wat is belangrieker, op zuik noar de twijde letter van t alfabet, of oetzuiken wel Barbara Vink is?" Baaident keken in de richten van Flipje. "Doe gaaist noar Olderman State en gaaist bie vraauw Stallinga zitten en zoagst heur hailmoal deur over de veurnoamen van de bewoners en van aal dij der woont hebben. Magst heur nait ploagen, mor wie willen waiten of der ook n noam te veurschien komt."

Flipje gruide. "Welke noam gaat t om?" Dubbeldam grinnikte. "Dat is nog n verrazzen mien jong. t Antwoord zit in n gesloten envelop en wordt pas noa d'opdracht bekind moakt. Hort aan t waark. Kinst n magnetron winnen." Ester gaf hom de liesten. "Zo, en wat doun we mit onze dronken tor?" "Dij loaten we nog n zetje zitten. Wie hebben nog n poar uur." Ester leek nait tevree. Ze ging zitten en legde heur haanden in schoot. Dou wast n zetje stil. Dubbeldam keek noar heur en wol heur wel aanvlaigen. Mor dij tied was west. "Doe gaaist nog n zetje mit onze chefkok aan nitjen denk ik." "Hm. Dat is gain male gedachte." "Din goa ik nog ais aan de slag mit onze Barbara Vink. Wat rondstrunen en kieken en prakkezeren en wat bellen as t neudeg is. Ik wait nait waarom, mor ik krieg aal meer t gevuil. Ik wait nait wat veur n gevuil en ik ken der wieder ook nait over proaten." Dubbeldam begreep t wel. Hai haar dat ook wel ais had in t verleden. Der begunt wat te knoagen en borreln. "Wie zain mekoar van nommerdag. Din mout Flipje hier ook wel weer wezen. Den holden we paw-paw." Ze pakte heur tas en ging. Dubbeldam keek oet roam en zag heur auto instappen. Hai zuchtte daip. Hai was n stomme kou west.

Philip Bakker was Dina Stallinga aan t deurzoagen. En t mins was der zo flauw van as gespogen spek. Dou ze der oet luip, haar Flipje zien zin. Nou kon e rusteg deurwaarken, zunder dat ze aal om hom tou draaide en der n toezeboudel van muik. Hai haar zegd, dat ze hom in t computersysteem touloaten mos, dat der gain aander meuglekhaid was. t Ston in wet.

Harry Dubbeldam zat weer in swaithok en haar n onwillege hond tegenover zuk. De maestro-kok haar kop in kloeten en wol nait veur of achteroet. Dubbeldam genoot bie proppen. t Ging hom braaid noar t zin. Ester Edens zat in t poppenhoeske van Vera Reker op knijen bie salontoavel en las en las. Eerst de poar flarden oet de restanten van t schrift. Dou begon ze te bloodern in t bouk. Barbara Vink, ze haar nog nooit van dizze schriefster heurd. En t verhoal zol wel weer vreselk literair wezen. Ze vond der nog nait veel aan. Vlug wuir t heur helder, dat de inhoud van t schriftje meroakel veul leek op wat der in t bouk ston.

t Daarde hoofdstuk begon op dezulfde wieze. Ze legde t bouk vot en docht noa. Oetgeverij bellen en vroagen wel Barbara Vink is. Dat was de körtste klap. Ze keek in kolo fon en zag dat ze in Oostburg terecht kwam. Oetgeverij Eenhoorn. Doar haar ze nog nooit van heurd en ze mog eerst wel ais oetzuiken, waardat Oostburg lag.

In boukenkaast ston n atlas. Oostburg lag in Zeeland. Sikkom tegen de Belgische grens aan.

Der wuir aan t roam tikt en Ester schrok der van. Boeten ston de buurvraauw en verknuurde zenuwachteg heur zakdoukje. Ester nuigde heur binnen, mor t òlske bleef boeten stoan.

“Is joen kollegoa der vandoag nait bie”, vruig ze mit n bibberstemmetje.

“Houdat, kollegoa?”

“Dij hier lest ook was, dij van de sleudel?”

“Nee, wie hebben de boudel wat verdaild. Ik heb sleudel mitkregen. Der mout wat schot in de zoak kommen.”

“Oh, joa ik begriep t. Wat ook n boudel nait? Wil je ook wat drinken. Kovvie of thee?”

“Nee, dank je wel, oardeg aanboden. Mor k wil hier nog wat oetzuiken en din heb k dommit weer n bespreken op t buro. Mor t is wel laif, dat je zo goud om mie denken.”

Buurvraauw stak haand op en luid weer vot. Ester dee deur weer dicht en ging bie t cilinderburo zitten. Ze dee klep open en ging alles ain veur ain bie langs. In de loaden lagen boukwaarken en brochures over schrieven. Vera Reker haar zuk dus bezeg holden mit schrieven, of leren schrieven. Ze blooderde alles deur en legde t aalmoal weerom in loaden. Dou begon ze aan de klaine loatjes in buro. Ze huil ze der ain veur ain oet en

vuilde in de lege holtes. Bie d’allerleste kwam n velletje teveurschien. Ze vond gain gehaime loatjes. t Was toch wel singelier, dat der bie n juvver, dij schrieven as hobby haar, gain streep te vinden was van heur bedenksels.

Ze volde t pepiertje open en zag dat ze geluk haar. Der ston wat op maggeld. Ze pakte heur mobieltje en tikte t nummer in dat op ziedkaant van t sedeltje ston.

(wordt vervolgd)

Jan Huttinga

n Geluk bie n ongeluk.

As t weer der noar is, wil vraauw noar ons caravan. Nait om haile dag in zonne te liggen of zowat, mor zai wil fietsen.

Nou wait elkenain zo stoareg aan wel, dat ik nait zo’n fietser bin, mor ja, allain zitten is ook niks, dus fiets ik mor mit. Veul laiver zat ik in schare wat te lezen of te puzzeln. “Elk zien meug, zee zeug, geef mie moar n beer.” Ik mout tougeven, der binnen hier in Drinte meroakels mooie fietspoaden en soms kom je de vrumdste vogels tegen....

Zo peddelden wie òflopen hemelvoartsmiddag goudgemutst deur de dreven, dou vraauw opins zee: “k Heur n hoog gepiep, t komt dunkt mie oet dien fietse.”

“Din haar ik dat ook heuren mouten”, zee ik. Zelst wel n vogeltje heurd hebben.”

“t Komt oet dien fietse...en doe worst n beetje doof!”

Hai, dat kwam haard aan, omreden dat je nait groag tougeven dat j’older worden en dat der hier en doar wel es wat mankemnten de kop opsteken....

Ik inkasseerde de aanval manmoudeg en zee, dat ik dörst begon te kriegen.

“Joa”, zee ze, “loat we gunder bie dat baankje mor even stoppen. Zelst ook al wel weer peerdmui wezen.”

Wat kin ze t toch laif zeggen, docht ik... Wie zetten fietsen tegen n boom aan en namen ons n pakje drinken oet tazze.

“Och och”, zuchtte vraauw, ... “wat is de noatuur toch mooi, vindst ook nait?”

“Gelijk hest”, zee ik, onnerwiel ik twij luudruchtege wichter noakeek, dij ons net veurbie fietst waren.

Dou wie oetrust waren, gong t wieder, mor even loater kwam t fietspad inains oet op n zaandloane en nog loater wör t nog gekker en kwamen wie oet in n moorachteg veld. t Pad gong wieder over n soort holten vlonder... op poaltjes.

“Ha”, zee vraauw, “hier kin we wel weer fietsen”. Zai stapde weer op... en veurdatt k heur woarschaauwen kon, was t al te loat....

Vlonder was zo n 60 cm. braid en ston zo’ n 50 cm boven t moor.

k Zag t aankommen.... Vraauw zat op zoadel, mor zwaaide as n doene kerel hinneweer, schoot as n broennis van vlonder en... dukelde t moeras in... mit fietse boven op zok!

t Was even doodstil, dou kwam der n benaauwde stem: “Help mie...!” Ik kwam in aksie... gong deur de knijen, greep de fietse, trok dij op dreuge, greep dou heur haand en trok heur oet de bragel!

Pas dou luit ik mie gaan... Ik stikte biekaant van t lachen. t Was ook zo lachwekkend... zai zag der oet as n zwien dij zok in modder wossen haar....

Zai keek mie voel aan, mor haar opains niks meer te koop!

“Hest die zeer doan?”, vruig ik.

“Och man”, zee ze, “dat vaalt wel tou... mor zo kin ik mie ja naargens vertonen!”

“Ach, dat is t aargste nait”, zee ik, “dreugst bie dit weer hail vlog weer op.” k Mos nog wel even gnivveln....

“t Liekt mie verstandeg, dat wie vlonder nou mor even lopend òfgoan, dochst ook nait?”

Noa n poar honderd meter kwam vlonder oet op n normoal fietspad.

“En nou mor wieder”, zee ik. “Ik kin nait wieder”, zee vraauw, “Ik bin baange, dat k kette deròf heb!”

“Aha”, zee ik, “din kwam dat gepiep toch van

dien fietse.” Zai zee niks.

“Loat mie mor ais kieken”, zee ik....

“Kinstoe dat moaken? ”, zee ze dou en keek mie doarbje zo twievelachteg aan, dat ik zee: “Dat zel dunkt mie wel lukken!”

Ik zette fietse op kop en gong aan t waark.

Op dat moment kwam der van aander kaante n keurege meneer aanrieden. Hai zag dat ik drok dounde was, stapte òf en vruig : “Hebt u problemen? Kan ik behulpzaam zijn?”

Nou is zo n vroag in eerste instantsie vanzulf hail socioal, mor om nou tou te geven dat je zo n kluske nait zulf opknappen kinnen, is n twijde! Dus zee ik: “Vraauw het kette der òf, mor...nee ik red mie wel meneer, bedaankt veur t aanbod!...Kette zit der zo weer om.”

“Gelukkig”, zee meneer, “nou dan wens ik u nog een plezierige dag toe. Hai stapte op en verdween in vèrte....

“Man, man”, zee vraauw, “dat was nog es n behulpzoame man, vindst nait? Zo ain kom je nait zo voak tegen”

Op dat moment luip mie gaale goud over!

“Wat dochst din van dizze meneer hier?”, zee ik, onnerwiel k heur mien smerege aarms en haanden zain luit en t swait mie van kop òf luip!

“Wat dochst waarom ik die toundertied nomen heb?”, zee ze gemain laggend.

Zai kwam op mie òf, greep mie bie wangen en gaf mie n doetje op mien swaiterge kop, stödde mie op zied, zette in ain slag fietse weer op roadens en zee: “En nou op hoes aan. k Heb nog wat lekkers veur die in de koelkaast stoan!”

Ik bleef hailendaal sproakeloos achter!

Wat hebben oldere minsen toch waaineg woorden neudeg veur de kommenekoatsie. Hou din ook, mien dag kon nait meer kepot. k Greep mien stuur, sprong op zoadel en peddelde achter heur aan.

George Petzinger

Schrieven en dichten

Zo mor wat woorden
 bie n kander
 Op n oardege menaaijer

Zomor wat speulen
 Speulen met woorden
 d'Aine vindt t mooi
 d'Aander nait

Zo mor wat woorden
 Je begriepen t
 Of nait

Dichten

Zo mor
 Wat woorden

Mins en Wereld

t Is toch wat
 In dit gat
 Elk dut stil
 Wat e wil
 Duusternis
 Komt op eerd
 Onverveerd

Minsen in nood
 Minsen dood
 Overaal
 Groot vervaal

Minsen kom terug
 En wat vlug
 Stop dat kwoad
 Aans is t te loat

*Uut de Toal van mien Moeke
 Van Hillie Wildeveld*

n Pak gierst

Alina het Stad ien west om wat nije veuroad ien te sloagen veur ien keuken en nog wat bosschoppen dij nait ien dörp te kriegen binnen. Auto het ze parkeerd net boeten t centrum. Ze het nog n ketaaijer, zaag ze net ien de verte op n torenklok. Kin ze nog mooi even n pak gierst kopen, want ze stait zo-wat liek veur winkel mit kolonioale woar en komestiebels. Ze is gek op gierst. Lekker veur n gierst-prairecept.

Alina stapt te winkel ien en dut deur achter heur dicht. t Is n oardeg grote winkel mit holten schappen en breiden en mit smale poaden der tussen. t Rokt ter vremd zwoar noar n mengsel van kees, kruudhoagels, kovvie en kenail, n beetje ollerwets. Ze is hier nait kiend aan hoes, dus t is even zui-ken. En ze het nog mor n menuut of tien, schat ze roeg. Din zigt ze even wieder n jongkerel mit n widdes jas aan dij op hoek zit te vakken vullen.

"Meneer... Gierst, woar heb ie dat stoan?"

"Tweede rij, laatste vak, bovenin", zegt e en nikt mit kop ien richten van t schap.

Alina lopt gaauw noar t stee en krigt n pak gierst. Is mor ain soort van. Wel wat n groot pak, mor t komt wel op en t kin wel duren. Din lopt ze noar kassa, doar haildaal gainain is. t Is slim rusteg ien winkel. Mor even loader komt dijzulfde jongkerel der aal aan en gaat heur helpen. Hai krigt t pak gierst ien haand en bekikt hom. Din tikt e t bedrag aan op kassa: twij euro en achtensesteg sint. Alina pakt ientied heur knip en telt t bedrag oet op teunbaank. Twij euro's, n muntstuk van wiefteg sint, n dubbeltje, n stuver en drij sinten.

Jongkerel dut ienains wat onzeker; hai wacht n beetje besluteloos of.

Alina zigt zien verwarren: "Wat is der, klopt t nait?"

Jong loert om beurten op t schaarmke van kassa en noar Alina.

Din zegt e wat bekwiemked: "Ehm..., het is twee euro zeventig."

Nou is Alina verbiesterd: "Wat zegstoe? Twij euro zeuventeg? Ik zai aans op t schaamke én op t pak dat t twij euro en achtensesteg sint is."

"Wij ronden dit altijd af op twee euro zeven-
tig", zegt jong zo neutroal meugelk.

"Dat is ja roar. t Bedrag van twij achten-
sesteg staait op t pak èn op t schaarmke
van kassa. Woarom is t din toch twij zeuven-
teg? En as ik t nou nait pazen kon..."

Alina schoft t muntgeld mit vlakke haand
noadrukkelk over teunbaank noar hom tou.
Ze wordt n beetje vranterg ien hoed.

Jongkerel kikt weer zenewachteg van t
schaarmke noar Alina en weerom. Din krigt
e t pak gierst nog moal weer ien handen,
kuurt ter stief op, of t antwoord doar staait.

Mor ja, doar staait € 2,68 op.

"Het spijt me," zegt e din, of e zien neder-
loag ienzigt, "maar ik moet het afronden. Dat
zijn nu eenmaal de regels hier. Ik kan er ook
niks aan doen." Hai schokt even mit schol-
ders.

"Heur ais even mien jong...", zegt Alina wat
hiester en ze bogt heur draaigend noar jong
over, dij onwillekeureg n stap noar achtern
dut. "Doe bis hier veur mie nou meneer van
winkel, mien aanspreekpunt, ja? Kom mie
nou nait aan mit 'ik kin der ook niks aan
doun'. Din haars hier mor nait waarken goan
mouten. En astoe der nait over goan maags,
roup din mor gaauw even ain dij der áál over
gaait. Ik betoal die wat op t pak staait: €
2,68 - en gain sint meer. Hier ligt t geld. Har-
regat, wat n poppekaast vien ik dit. n Bedrag
op verpakken zetten en der din toch n hoger
bedrag veur vroagen. Is dit moderne ekono-
mie, ien tieden van crisis? Ie worden ver-
neukt doar je bie stoan. Traauwens...",
schut heur nog ien t zin, "eurosint is nog aal-
tied n wettig betoalmiddel heur!"

t Is nou hail stil. Alleneg t geluud van Stad
dringt ien winkel deur, n donker gerommel
mit doar bovenoet n ambulancesirene ien de
verte. Alina wordt stoaregaan al glènner ien
hakken. Verdorie, wat n gekloot van dij lul-
hannes.

Jongkerel is nou hail slim ien toeze en wait
nait wat e der mit aan mout. Hai poest
zwoar deur neus en swaitdrupkes stoan
hom op bovenlip. Hai loert onrusteg en hulp-
zuikend ien t ronde. Mor der komt gain hulp.
Din nemt e n besluit: "OK, twee achtenzes-
tig voor u. Maar de volgende keer is het

twee euro zeventig"

"Wat nou, volgende keer...", blast Alina
woest. "Tot nooit weer ziens, zelstoe bedou-
len!"

Ze gript kwoad heur pak gierst van teun-
baank òf, voamt noar deur van winkel, ropt
hom wild open en slagt deur ien boeten mit
n bats weer dicht, zodat rinkeldinkjes aan
binnenkaant deur nog n haile zet wild hèn
en weer rabbeln.

"Tot ziens", zegt jong nog zaacht, meer oet
gewoonte. Hai kikt nait blied.

Be Kuipers

SIETSE OP VEKAANZIE

Sietse kwam op fietse
Deur Wilamowice.
De dood of de gladiolen!
Docht Sietse, wat ik nou toch heb!

Flidder ik op mien fietse
Dwaars deur Wilamowice
En zai ik doar ien t roomse Polen
Zo mor ien ainent n sex sklep?!

Jan Sleumer

(Sklep = winkel ien t Pools)

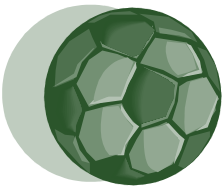
Hoan en Edelstain

(Noar n foabel van Aesopus)

Hoan dij ien grond omkraabde op zuik noar vreten veur homzulf en zien hinnen, von n edelstain en raip: "As dien aigender die vonnen haar, zol e die oppakt hemmen om die vannijs ien n sieroad te moaken; mor ik heb die vonnen zunder da'k n doul veur die heb. Wat mout ik mit die aan! Ain gaarstkorrel was mie laiver west as aal edelstainen van wereld".

Nane van der Molen

Moatjes miemert over voetbal

Geert Moatjes zit ien e stoel bij de keukentavel en timmert ongedureg met n balpen op t kleed. Of en toe springen der wat sukerkristalletjes op, n mooi gezicht. Nou ja, hij haar n menuut of wat leden de sukerpot onnersteboven gooid en t terugbrengen van de suker ien e pot was niet hielemoal lukt. Eigelks kon e mor beter t hiele kleed van e toavel hoalen en uutkloppen bij d'achterdeur, mor doar zigt e meroakels tegenop, tis der nog niet van kommen, Harmke blijft nog wel even vot. En die Sudoku wil ok mor niet lukken, de sievers springen al net zo stom as die sukerkôrrels veur zien ogen henneweer....

Eerst haar e t Dagblad speld, benoam t sportkatern. Doar is e ok niet zo vrolek van worden. Neem nou dat voetbal... FC Grunnen? Ziën club vanzulf en dat blijft t ok, mor ze moeten niet elke keer as ze ergens op bezuuk bennen uut beleefdheid punten ienlevern. En die aandere clubs uut t noorden die Betoald Voetbal speulen? Knudde met n

rietje: Veendam, Emmen, Heerenveen, wáár-de-loos!!! Doar is doch gien oardegheid aan te beleven? Nee, dan mag e liever ien dat geweldige boek kieken, dat e veur zien verjoardag kregen het: 40 Joar FC Grunnen! Doar krigt e of en toe n kick van, prachteg! Komt e aal die olle noamen weer tegen, van Otto Roffel bevöbbeld. De keeper die zo fantastisch kon uuttrappen! As e de bal haar temennent, dat ging ok wel es mis. Dan riep e: "Laat maar!!!" Lag de bal zo mor ien t net, ston Otto der beteuterd bij... Piet Fransen vanzulf met zien grappen en grollen, mor ok met geweldige voetbalstoaltjes! Klaas "Neuze" Buist, Johnny de Grooth die loater sukses haar as trainer met MOVV uut Geert zien geboortedörp. En ok wel es met n poar Vriese speulers zo as Pierke Alma en Henny Weering. Nou ja, die Weering was eigelks n Drent die emigreerd was noar Vriesland. Die zag e doch n moal n bal ieniens op e slof nemen, draaide zo sekuur bij de poal langs ien e hoek, doar wil je wel veur klappen!

Geert trommelt nog wat met zien balpen, denkt hielemoal niet meer aan zien Sudoku... Hij zit ien t voetbalverleden en geniet! Ok n moal bij n vriendschappelke wedstried veurdad de competitie begon, ien t stadion aan de Zoagmuldersweg, n wedstried tegen 'Rot Weiss Oberhausen', speulde toen ien e Bundesliga. Zat der n haalfmale op e stoantribune aalweg te roepen van: "Laat ze maar kwamen!!! Laat ze maar kwamen!!!" Hij was ok n moal met zien schoolkammeroad Jakob Stiekel op e ploffiets noar de Stad reden. Jakob was niks te maal... Geert achterop, nee, gien benen ien e fietstazzen... Hebben ze de brommer, n Kapteyn Mobylette, stald bij n bekende van Jakob en toen runnen noar t Oosterpark. Geert was toen nog mor n snötneus van zo'n vieftien joar, Jakob n beetje older. Wat veur wedstried was dat toen? Was t nog GVAV..... Met die twee Duutsers derbij: Seemann en Fotnner. En Lacrois, Bram van der Hoeven was der ok al, of hoalt e nou alles deur mekoar? Nee, t was niet aaltied feest ien t Oosterpark. Geert wiet ok nog goed dat e doar es bij n wedstried keken het tegen NAC, uut Breda. Joa, diezelfde club woar ze zotterdag zo Sunterkloasachteg tegen speulen deden. Nou, dat was toen thuus aan de Zoagmuldersweg ok zo. Stonnen ze noa n haalf uur

veur met 3-0, gien vuultje aan e lucht! Mor doar dacht die laange NAC-spits Van Hooydonk wel wat aans over.... Ging de FC met 3-4 de boot in, kopke onder! Doar is e wel twee doagen ziek van west....

En nou? Och, hij leest t nog wel ien e kraant, mor meer wil e ok niet met die krankjoreme wereld te moaken hebben... Gijt doar zo'n Oafrikoanse voetballer woar je de naam sikkom niet van uitspreken kunnen aargenswoar ien Rusland, of doarnoast, 20 miljoen euro's ien t joar verdienen. En ien Spanje (en doar zol Sunterkloas vot kommen...) goan de voetballers stoaken, al twee weekends achtermekoar dat der gien voetbal te zien is. Nou ja, die ene wedstried dan, tussen Barcelona en Real Madrid, mor dat haar tegen t leste fluutsinjoal ok niet veul meer met voetbal te moaken...

De achterdeur wordt met n harde klap dichtsmeten, Harmke is weer thuus. Even zit Geert stief op e stoel, dan bedenkt e zuk niet en maait met n poar brede armbewegens de resterende suker van t toavelkleed op e grond. Zo, niks meer te zien van sukerpotten die omvalen...

As Harmke de keuken ienbroest, knispert t verdacht onner heur voeten. As versteend blijft ze stoan, Geert zit as n standbeeld op zien stoel, de Sudoku onnersteboven veur zuk op t schone toavelkleed...

"Wat het jim nou weer uutvreten???"

Bé

Doe en ik

Astoe n vogeltje wast
 Din vloog ik mit die mit
 Astoe n ekkelboom wast
 Din klom ik in dien takken
 Astoe n wottergolfje wast
 Din zwom ik die in de muide
 En astoe allain wezen wilt
 Din dou ik de lichten oet
 Mor astoe din verdraiteg bist
 En misschain begunst te bléren
 Din bin ik van de leg oaf
 En perbaaier die te troosten
 Want doe en ik binnen soamen aine
 Doar helpt niks aan dat blijft gewoon zo

Cor Uildriks

n "Kween"

As kiend bin k groot worden op n lutje ploatske, ok wel n "doodknooiersspultje" nuimd. Mien òl heer haar wat melkkoiën, schoapen en swienen. Hounderhok zat noaturelk goud vol en ien sloot swommen voak wat makke ainden. Wie woonden op roemte, dat was n schiere plak om groot te worden, zo mit aal dij baisten.

n Moal op n maandagoavond zee mien òl heer dat vijwoagen nog kommen zol, "kween" mos op hold worden.

As vijfjoareg wichtje heurde k dat woord en lutje potjes hemmen ja grote oren. Wer nog bie zegd dat vijkoopman "kween" op baistenmaart ien Stadt verkopen zol. t Zol wel nait veul opbringen, van t was ja slachtvij! k Herinner mie nog dat baistenmaart op deensdag was, doar woar nou d'Oosterpoort zit. Loater op oavond heb k mien bruiër oetheurd wat nou wel nait n "kween" weden zol. Nou, dat het e mie oet de douken doan! "Kween" wol nait vannijs drachteg worden, bol was der drij moal bie west en t lokte nait. Dus din kon kou wel vot, zai gaf hoast gain melk meer en vrat allinneg mor.

Nou noader k zulf de zesteg en nou denk k dat k zulf ok n "kween" ien t hok zitten heb. t Is wel gain kou, mor n fezant!

Mien jongste zeun haar fezanten en zo as t voak gaait, zeun gaait t hoes oet en baisten blieven bie òllu.

Nou heb k toundertied twij hinnen ophoald van n jechtege fezantefokker, baaident binnen ringd en aal. Der was noamelk n goldfezantehoan aanlopen kommen en omreden dat der nog n hok vrij was, kon e doar best ien.

Mor n hoan mout ok ja hinnen hemmen! Mor d'aine hìn kon nait akkedaaiern mit hoan en aander hìn, der kwam rebulie van. Heb fezantehìn toun mor bie petriezen ien hok doan, dat ging meroakels goud.

Zo het fezantehìn zo'n vief joar òfzunderd zeten van zien aigen soort.

Veureg joar was zai ien t ruden, heur nije veerkes werden hail schier, behaalven twij

veerkes op kop: dij werden oranje.
Nou is zai vannijs ien t ruden wèst, mor hìn-
neveren binnen haildaal vot. Der binnen ap-
moal hoaneveren veur ien stee kommen!
Zo schier, zo veul kleur. Zai lopt tröts mit
heur hoaneveerkes as n paauw te pron-
ken.

Is dit n trekje of speulen van noatuur of zol
zai sums ok n “kween” weden?

Willy Westerdiek, Nijlaand

Verschil

Noa aarbaid bie boer
kraben en knoaien
op kaamp achter hoes
tot t duuster wer

Toentjederij en bok,
knöllen, eerabbels, kool,
proem, peer en abbelboom,
was haarde noodzoak dou

caravans binnen oetstaald nou
om leste olle vruchtboen
op grasveld mit heeg der hoog om tou

stadslu bekommen nou op kaampke
vruchten kommen der bie om haals
mor elkenain het t ja goud!

Nane van der Molen

Gepke

Geert har n jonge kelegoa bie zuk.
Hai mös heur wat praktiekervoaren biebreng-
gen en n beetje wegwies moaken in korps
en Stad.

Gepke, drijentwinteg joar, kwam van Schier-
monnikoog.

Zie was doar geboren en getogen um t zo
mor ais te zeggen. En veural dat leste was
goud lukt. Zie was oetgruid tot n vrezelk
mooie vraauw. Heur laange blonde hoar
was nog ais extrao blaikt deur zun en zee.
En wat n figuur: Roem veurzain van ale ron-
dingen dij der bestoan.

Mor t mooiste van alles was, dat ze t zölf
nait in de goaten har.

Of zie dee of ze t nait in de goaten har. Wel
zal t zeggen.

Zo op t oog was mit Gepke alles dus in öd-
der.

Wat t plietsiewaark aangung: Doarvan wol
ze zoveul meugelk leren. En as t kön n
beetje vlöt.

Zie was noamelk nait van plan um heur hai-
le loopboane bie de plietsie in Stad deur te
brengen.

Nee, heur toukomst lag wat dat betreft op
heur aailand. Doar wol ze bie de plietsie.

Tegen Geert zee ze dat ze hier zoveul meu-
gelk leren wol wat ze doar loater ook broe-
ken kön.

“Mooi”, zee Geert, “Dan begunnen wie van-
doage mor ais mit verkeer regeln.”

Heur mond vuil open. “Verkeer regeln zee-
stoe?”

“Joa, wat dochstoe dan. Dat der gain auto’s
bie joe rieden kan ik niks aan doun. Mor
kanst nooit waiten hou of dat over n joar of
wat is. En veurlopeg waarkstoe hier in Stad.
Hier doun we dat wel. Teminnen as t ais n
moal zo oetkomp.”

Doar kön Gepke niks tegen inbrengen.

Geert har n mooi kruuspunt oetzöcht. Nait te
groot mor wel veul verkeer.

Hai har de lichten op knippern zet.

“k Zal die eerst zain loaten hou of t mout. De
taikens dijst geven most kenst wel, ducht
mie, mor denk der um: der zit ook n bepoal-

de volgorde in.”

Hai trok zien widde handsen aan en gung midden op de weg stoan. Stook ain aarm liek umhoog en gaf n beste stöt op zien fluide. Even loater stön alles stil.

En dou begunde Geert te regeln. Dudelke taikens mit aarms en handen en of en tou mit n stöt op zien fluide.

t Leek zo hail makkelk en Gepke stön der vol belangstellen noar te kieken.

Zie har heur laange hoar opstoken mor deur de wind was t hier en doar al weer lös roakt.

Noa n zetje luit Geert ale verkeer stil stoan.

Gepke was aan de beurt um t over te nemen.

Lu op de weg keken heur ogen oet.

Gepke dee net of ze t nait zag. Boetendes har ze heur handen vol aan t verkeerregeln.

In t begun vuil t heur nog lang nait mit, mor noa n haalf uurtje en noa wat aanwiezens van Geert gung t al gaauw n stuk beter. Zie kreeg der recht plezaaier in.

Der wör hail wat offloten en nait allain deur Gepke.

Ain kirrel wol Gepke vanoet zien auto even wat touroupen en trabde midden op t kruuspunt, dou e vlak bie heur was, op de rem.

De kirrel dij achter hum ree zag dat nait.

Nee netuurlek nait. Dij keek noar wat anders.

t Gevolg luit zuk roaden: kop-steert botsen.

Alleneg blikshoade, mor toch.

“Zo heren”, zee Gepke. “Joe harren de kop

zeker nait bie t verkeer. Jammer veur joe.

En non van mien kruuspunt of. Zuik mor oet hou of je dit oplözzen. Weg hier.”

Zie reden vot en bleven n eindje wieder stil stoan. Geert luip der hen.

Kirrels stönden mit n drup aan heur neuze de schoade te bekieken.

“Goidag manlu”, zee Geert, “Ik zag t gebeuren: de veurste remde terwiel dat naargens veur neudeg was en d achterste keek nait oet.

Baaide schuld. As je der under mekoar nait oetkommen bel je de plietsie mor.

Ik mout weer noar t kruuspunt tou. As joe begriepen wat of ik bedoul.”

Dat begrepen ze hail goud.

Jan Hoiting

Slakken

Zandkleurege noaktslakken kroepen over tegels achter t hoes, zommers parredies binnen mien gedachten. Woar holden d'ollerwetse swaarten tou? Pa mit pot zolt inneweer, sliembulten op toenpad geven t streutraject aan. Dood spoor. Regen spuilt zichtboare bewiezen van wandoaden tegen dierlekhaid gaauw vot, kop schoont dervan op.

Jan Blaauw

Swienespul

Lammechientje – Lammechientje

Is ain alderschierst hangbuukswientje

Gain fommelötte – gain eelske medde – of zuks wat

Noeit steelskewies swiddeln mit nuverg swienegat

Mor nou – nou is heur swienehaartje

rejoal vertoezemoezeld en in de roeten

van dat zie HOM zain het–

dou e mit zien swienesnoede in bragel zat te vroeten

n Swienerg lodeg ol zoegerd, n modderbeer –

n swienepuut, joa, zèg mor gerust n slapdaarm

Lammechientje heur scharrelderij, is n plotsege schranzel,

mit n bobbelkop as n kopstubber – en ook nog stok en stokaarm

Mor zoas t al eeuweg en eeuwen is goan

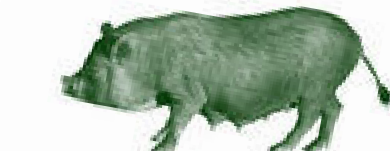
Laijde is: blind - bloud – swait - en n troan

En zo is Lammechientje – ons hangbuukswientje

smakbekkend – stoapel en stoapel wies

op Lammetinus – dikste swienebere uut t Swieneparredies

Joyce Bodewes

Vaaier doagen aan de wandel. “Leuk”???

Daarde volle weke van juli, din is t aaltied “Nijmegen”, drokste en bekindste Vaaierdoagse op eerde. (Nóg wel, mor de Chinezen binnen ook al aan t lopen sloagen...) Of dat wandeln “leuk” is??? As ik zai houveul lu t aine bain veur t anere zetten, leuf ik dat t wandeln wel wat het. Of je doar t woord “leuk” veur broeken mouten... IK hol nait van dat woord, al joaren laank nait, al wied veurdat der n heldere geest bie RTVNoord deur kreeg dat je de komkommertied zumers hail goud overleven kinnen mit t motto: “Leuk!” Of aigelks “Leukst!” (En van dat woord goan mie de tonen in de schounen nog meer jeuken...) “Leuk” is in de toal n onoetstoanbaar woord, woar je niks mit oetdrokken kinnen (k heb op schoule wel ais mit de kinder ofproat n dag laank t woord “leuk” vot te loaten, stoer zat!), mor dat moakt t schienbaarlielik boetengewoon handzoam veur streekpromotiedoagen. Der vaalt alles onder ja...: buzzen trekken, ballonnen bloazen, mit mekoar aan laange toavels stoetje of stampot eten, rokjesvoetbal.... Leúk! Dat beloofd nog wat veur de kommende joaren: de “leukste” stroaten, verainens, schoulen, winkels, zwemboaden, hoavens, volkstoentjes, kinderboerderijen, zeskampen, aner activiteiten as droakers oplaaten....

Weerom noar t wandeln... Dizze raaize bin k der weer bie west, in d’olste stad van Nederland. k Haar veur t lest in 2004 mitdoan (veur de 17^e moal) en dat was mie nait goud bekommen. Zaik as n hond noa drij doagen, gain kruuske! Dij leste joaren was der van trainen nait veul kommen en zat kop veuls te vol schraberij. En mien wandelkammeroad was in 2003 oet tied kommen (mor dat heb k ja al ains verteld). Van t veujoar docht k bie mie zulf: “Kom op, schrief die in, kinst t aine bain doch nog wel veur t aner kriegingen??!” Tegenswoordeg kin je wat je in de kop kriegingen votdoadelk omzetten in ofsproaken. Je rammeln wat op joen toetsenbord,

drokken op ‘votsturen’ en din krieg je n poar weke loater bericht dat der op joe rekend wordt. k Was al start mit oeventochtjes en dat betaalde zok loater oet. Op maandag 18 juli mos ik mien polsbandje ophoalen bie startburo 30-H. En doar ston mie doch n riege lopers, aldernoast! Haren ze n steuren had, konnen ze niks aandoun, zo gaat dat mit aal dat moderne spul. k Veralttereerde eerst wel dou k miezulf vannijs maank dij doezenden wandeloars moud inproatte, mor t wende gaauw. En dij pien in de rogge, woar k leste tied veur de Vaaierdoagse mit te moaken kreeg, wer nait slimmer. Eerste dag, Dag van Elst, heb k nog wat “defensief” lopen. Kaalmaan, of en tou mit mien lutje Canon n ploetje schoten, goud om mie tou keken, genug drinken had, en stoetjes, en noedels mit saus.... Nait veul bekinden zain mout k eerlieks tougeven, vol mie tegen. Mor ja, as je al zeuven joar oet t wandelpeleton binnen.... Om twinteg veur vaaier snommedoags was k weer bie 30-H om mie of te melden. Roem op tied. Lamme bainen? Vol mit! Twaide dag, Dag van Wijchen, kwam k stoer op gaang, mor wieder laip t goud, vannijs gain regen op kop en n schiere foto van de börgemeester van Beuningen mit n feestneuze op. Ofmeld om 3 uur en nait oetteld. En dij heuvels van Groesbeek op daarde dag? k Was weer hailemoal ‘in the mood’, bainen gingen sikkom vanzulf en dou k even bie t Dagbladkroamke aan west was en drij telegrammen as opkickers mitkreeg, was t hailemoal ‘kat in t bakkie’. Les-te ketaaier kregen we n gobbe wotter over ons hin, kleddernat, mor wat kon t schelen... Kwart veur drije bie 30-H om leste controlekoart op te hoalen en fit genug veur leste dag. En dij leste dag, de Dag van Cuyk, ook al kom je doar nait op de 30 kilometer, dat is wel zo’n biezondere dag. Haalf-karneval as je om joe tou kieken en zulf de lu van de verkeersplictsie stoan midden op t kruuspunt te daansen! Om haalf drije was k weerom en haar k mien nummertje “17”! Nee, gain troan om loaten, mor k was wel zo bliede as wat, as eerste-dag-66’er (zunder D)! O joa, dij vroage woar k mit begon: Is dat nou “leuk”, vaaier doagen sjaauwen in t Riek van Nijmegen? Dij Nijmeegse Vaaierdoagse: **Machteg mooi!** (Ain moal in t joar....)

Jan Blaauw

Jehova

As bie ons op zundagmörge om haalf elf de deurbelle gait, vroeg ik mie vot oaf wel dat wel nait wezen kin.

Omreden dat ik t nogal drok haar mit eerappels schillen veur t waarm eten, vruig ik aan de vraauw of zai even kieken wol. Twij tellen loater is ze weer in koamer. “t Is veur die”, zegt ze, “ik zel de eerappels verder wel schillen.” Verboasd loop ik noar de veurdeure. Dou k hom lös dee zag k twij jonge wichter stoan, n donkerhoareg wichtje van n joar of twinteg mit n laange rok aan en n grode glimlag op heur mond. Noast heur stait een blond deerntje mit n keureg mantelpakje aan en rode lippen en aalbaaide hebben ze zo’n taske bie zoch woar k ons notoares ook altied mit lopen zag. “Moi meneer”, zegt t blonde wicht: “vinden joe het goud as wie even mit joe over God proaten?” Stik... Jehova’s, denk ik... , k mout dammee mor even een stevig woordje mit de vraauw proaten want ik vuil mie vies bie de pode pakt.

“Nou dat wait ik nait hor”, zeg ik, “want ik ben ja nait zo geleuvig en ik denk dat ons laive heer aan joe wel genug het en mie der nait meer bie broeken kin, en as joe den toch wat geestelijk vouer neudig binnen den mout je honderd meter wieder lopen din krieg je aan de rechterkaant de gerevor-meerde kerk en dai hebben nou spreekuur, nou moi hè!”, en k wol deure dicht doun. Net op tied zag k dat t donkere wichtje sikkom de vingers tussen deure kreeg omreden dat ze mit heur haand op kezien leunde.

“Vinden joe t din nait vruimd meneer”, gaat ze onversteurbaar wieder, “dat der leven op de wereld is dat mout toch deur aine makt wezen?”

“Joa, dat wait ik nait hor”, zeg ik, “t was der allemoal al dou ik der bie kwam en ie hebben op dat punt wel geliek, moar in mien geval wazzen mien pa en moe de doaders.”

Onwillekeureg denk ik op dat moment dat t de wichter lukt is om mie mit heur vroeg in diskuzzie te krieggen, nou gait t der om wel de laangste oadem het en ik mok mie kloar om mit heur een verboal gevecht aan te goan.

“As wie der even in kommen maggen, din kinnen wie joe oetleggen wat wie bedoulen en misschain zet dat joe wel aan het denken over het ontstoan van de wereld”, zegt t blonde ding.

“Dat mout mor nait”, zeg ik, “want ik heb een haile grode bouvier en dij het niks op mit vrumde minsens, t liekt mie beter dat je t bie de burens perbaaiern.”

Moar meneer zegt het donkere wichtje weer, “vinden ie t den nait wonderliek dat as je gebeurbeeld n kou in t laand zain stoan, doar aan de aaine kaant gras in gait en aan de aandere kaande melk oet komt? Dat mout toch deur een hogere macht makt wezen.” Ik kiek t wicht ais aan en kin der nait bie dat der zoveul onneuzelheid oet komt. “Ach waist mien wicht”, zeg ik, “in Foxhol stait Scholtens febriek en doar gooien ze der aan de aine kaant eerappels in en der komt aan de aandere kaant brinta weer oet en doar het ons laive heer gain bemuizenissen mit hor dat kin ik joe wel verzekeren.” “Ik heur t al wel”, zee t blonde wichtje, “der valt mit joe nait fersounlek te proaten wie kinnen beter weer wieder goan.”

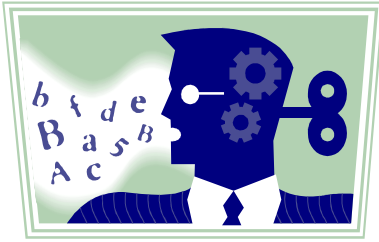
“Dat liekt mie n goud plan”, zeg ik, “en as je nog ais weer een goud gesprek willen, din mag je rustig weer aanbellen hor. Mit een voldoan gevuil gong ik weer in de koamer woar de vraauw intied kloar was mit eerappels schillen. Nou dat was ja een hail gesprek” zee ze, haren die wichter din nog wat te vertellen?”

“Joa hor”, zee ik, “en as doe waiten wilt woar t over gong din moust doe de volgende keer zulf moar mit dij minsens proaten, want ik heb zegt dat ze rusteg nog een keer weerom kommen maggen.”

Wie hebben vanoaf dij tied gain last weer had van Jehova’s, misschain stonden wie wel te bouk as onredelke minsens woar nait mit te proaten vaalt, en ik zel de leste wezen dij ze wiezer makt.

Cor Uildriks

Nijmoods

n Toal is aingoaal in bewegen. Veraanderd zok, vernijd zok, moar verbeterd zok nait altied. Aalgedureg komt der wat nijs bie. Veul lainwoorden kommen zo uut t Engels, zunder dat der aigen variaanten veur opbedocht worden. Is dat nou n verriecken van de toal of juist n taiken van aarmou?

k Wil es perbaaiern wat nijmoodse Grunneger woorden te verzoameln. Meschain kin we der n nij rebriekje van moaken, mit elke twij moand n poar nije woorden of uutdrukens. t Kin n begun worden van Kreuzes Nijmoodse Woordenlieste, wat mie aangait.

k Zel joe n poar veurbeelden geven: Veur de *compact disc* bruken wie voak *spai-gelploat*.

Van de *mountainbike* kin je vanzulf *baarg-fietse* moaken, moar lest heurde k aine t woord *bultenbroezer* bruken. Dij vond ik ook wel schier.

n String (n onderboksem dij gain onderboksem is), heur ik wel es *moarzedroadje* nuimd worden.

t Internet bringt veul nije woorden. Van ons *webstee*, kin je d'olle uutgoaves van *Kreuzen downloaden*. Doar is nog gain schier woord veur, leuf ik. Din moutve es n schiere omtoalen opbedenken. *Down* is in t Grunnegers *doale*, *deel*, *omdeel* of *ommeneden*. *Loaden* wordt deur ons net zo schreven, moar klinkt vanzulf aans. As we t letterlek overzetten, wordt t *doaleloaden*, *deelloaden*, *omdeelloaden* of *ommenedenloaden*. t Kin ook körter, want n Grunneger is ja nait laank van stof. k Zeg moarzo wat: *omdoalen* of *omdelen*?

Op de webstee kin je ook n nijsbericht lezen over De Grunneger Gnivvels. Bie de redaksie kwam n *flyer* binnen, dij deur de manlu zulf n *vlaigbraif* nuimd wer.

Hieronder n poar woorden. Is t wat of nait? Mout der wat bie, mout der wat oaf, kin t aans? Kommentoaren, nije woorden, aanvullens, verbeterens, wat je der ok over zeggen willen, geern joen reaksies noar mien *droadpost*: bert@kreuzekeuze.nl.

Bert Wijnholds

compact disc	-	spai-gelploat, spai-gelploade
downloaden	-	omdelen, omdoalen
e-mail	-	droadpost, stroombraif
flyer	-	vlaigbraif
mountainbike	-	bultenbroezer
online	-	opdroads
string	-	moarzedroadje, moarzedroadje
webbrowser	-	websteekieker
website	-	webstee

Gain ind of swet

Wintergaarst staait gelend sangen eerabbels bliuen maisbloaden wirreln ien wiend maaid gras swut ien zwad

Meer kikt noar darreln van heur vool, schudt wies mit kop raaiger strikt deel ien sloot, staait op hoge stelten stil

Stoevend over koefkekrullend Schild speelt strakke zaail mit wiend holdert holdend voar k mit op weelderg waiende zummerwiend

Wied vot jakkern witbloumde wolken Wieder boven mien zummerse laand ien tied van overload en gulle goaven mit doarboven aalmachtege zummerzun

Loater lig k dreumerg oet te kieken over gitswaart glinsternd wotter noar graauw, blaauw, geel en gruinen van wereld zunner ind of swet

Nane van der Molen